

[Adolph Sørensen.]

motivering, i hvert fald ikke nogen god motivering, for at ønske en almindelig pensionering for alle; det er snarere egnet som motivering for at ændre den gældende tingenes tilstand og ærligt og redeligt føre tjenestemændenes pensionsbidrag à jour, således at der bliver et rimeligere forhold mellem ydelse og nydelse. Det er også min opfattelse, at dette ville blive forstået og accepteret af tjenestemændene på en helt anden måde end folkepensionsforslaget.

Det er blevet sagt og ikke med urette, synes jeg, at det høje ting ved gennemførelsen af det her omhandlede forslag til almindelig folkepensionering m. m. foretager et spring ud i det uvise. Jeg ved ikke, hvor mange af tingets ærede medlemmer der har eller har haft tvivl i deres sind med hensyn ikke så meget til det betimelige i at gennemføre en folkepension som det betimelige i at gennemføre den nu. Efter lange og indgående overvejelser har jeg for mit eget vedkommende overvundet tvivlen og usikkerheden og har besluttet ikke at være med til dette spring ud i det uvise, for selv med den højtærede finansministers beregninger synes det allerede nu åbenbart, at de foranstaltninger, der skal foretages eller allerede er foretaget, ikke giver dækning for udgiftsstigningerne.

Jeg har meget vel bemærket, at „Skive Folkeblad“ på forhånd har betegnet dem, der ikke nu vil være med til at bringe denne store sag i hus, som reaktionære. Det får så være. Men jeg finder det helt uberettiget at tale om manglende social forståelse og indstilling hos dem, der finder det betænkeligt eller forkert at gennemføre den udvidelse af alderdomsforsorgen, som nu sker under navn af folkepension, når sandheden dog er den, at medens de produktive grupper af befolkningen, lønmodtagerne, de erhvervsdrivende o.s.v., har haft en reel indkomststigning på henholdsvis 27 pct. og 24 pct., er på samme tid aldersrentens realværdi steget 72 pct.

Det kan vel også give anledning til visse overvejelser at erindre sig, at i de næste ti år vil de produktive befolkningsgruppers antal stige med 3 pct., medens antallet af de mere uproduktive aldersklasser vil stige med ca. 21. pct.

Jeg anser det for utvivlsomt, at indførel-

sen af folkepensionen flytter betydelige beløb fra de produktive årgange og opsparringen herindenfor over til øgede forbrugsmuligheder i de uproduktive aldersklasser, altså på tværs af det, som de økonomisk højt sagkyndige i dette land kræver til løsning af vore aktuelle økonomiske problemer.

Vi ved jo, at der i de nærmeste år fremover stilles ekstraordinære krav til investeringerne, at vor svage stilling overfor udlandet gør det bydende nødvendigt at lægge afgørende vægt på at fremme netop de produktive investeringer, give dem en 1. prioritet. Det er nemlig en forudsætning for det første for, at der kan skaffes arbejdspladser, værktøj og velegnede uddannelsesmuligheder for de store årganges unge, og for det andet for, at vi kan gennemføre hele den ekspansion af vort produktionsapparat, som en højst nødvendig produktionsstigning jo betinger. Vi ligger jo i den henseende i bunden blandt 14 vesteuropæiske lande, hvis stigning næsten er uhyggelig i sammenligning med den beskedne stigning, der er sket herhjemme i produktiviteten. Og det er en forudsætning for det tredje for, at vi kan sikre en høj beskæftigelse, en stabil og forbedret levefod, kort sagt for, at vi kan danne det naturlige grundlag for socialreformer af den rækkevidde, som der her er tale om.

Jeg vil også gerne sige, at hvis og når dansk landbrug gennem øgede investeringer på 1 200—1 300 mill. kr. til en hårdt tiltrængt sanering af hele sit produktionsapparat vil kunne øge produktionsudbyttet med 300—350 mill. kr. årlig, således som en foretagen undersøgelse synes at vise, så har vi ikke råd til først at gennemføre reformer, hvis finansiering kan virke hæmmende på disse højst produktive investeringer, som efter min mening vil være af langt, langt større betydning for landbrugets udøvere end den påståede lettelse i generationsskiftet, der skulle indeholdes i folkepensionen. Hvis der er en sådan lettelse via folkepensionen, vil den formentlig i hvert fald kun virke een gang, medens produktionsudvidelsen vil virke generationer fremover til alles tarv.

Sagen er netop den, at folkepension ikke bare er noget, man skal have, men det er også noget, man skal betale, og uden at